

[Udenrigsministeren]

vel være med hr. Christophersens fortid – var en god analyse af de væsentligste af de problemer, som vi for øjeblikket slås med.

Jeg vil meget, meget gerne bekræfte over for hr. Christophersen, at vi naturligvis fortsat, som det har været tilfældet under mine forgængere, vil lægge megen vægt på den fortsatte dialog med østeuropæiske lande. Jeg har givet udtryk for det tidligere, men når hr. Christophersen fører det frem, synes jeg, lejligheden er der til at bekræfte dette.

Danmark har – å propos diskussionen lige før – fra starten støttet Spanien i dets bestræbelse på at blive medlem af EF. Jeg vil føje til – hvad jeg ikke tror hr. Christophersen gjorde – at det samme gælder Portugal. Men der er ingen tvivl om, at der ligger ikke så få problemer, når man kommer til de egentlige nødder, der skal knækkes ved indmeldelsesforhandlingerne.

Hr. Christophersen stillede mig et konkret spørgsmål, idet han meget gerne ville have bekræftet, at det stadig er regeringens synspunkt, at det er Rådet, der er det afgørende. At der, når det drejer sig om de mere principielle og grundlæggende politikker i EF, ikke på nogen måde kan lovgives over budgettet, men at det er Rådet, der er det afgørende.

Hr. Ninn-Hansen havde nogle bemærkninger om, at situationen har ændret sig til det værre, og kom ind på det topmøde, der fandt sted i 1978 i Washington. Han kom ind på hele den situation, vi har omkring forsvarsforhandlingerne, og sagde, at situationen har ændret sig til det værre siden beslutningen i 1978. Han pegede i den forbindelse på Afghanistan og på Mellemøsten.

Jeg vil sige: Ja, det er da rigtigt, at situationen har ændret sig på mange måder. Den har også ændret sig på den måde, at den økonomiske krise er blevet langt alvorligere. Det har medført, at vi også i lande, der aktivt deltog i beslutningen, og som ikke tog noget forbehold, i dag ser en diskussion, der går på, at man altså ikke rigtig ser ud til at kunne klare de 3 pct. Jeg vil også godt pege på, at det, der er tale om, immervæk er en stigning fra 1980 til 1981 fra 7,3 til 8,1 mia kr.

Hr. Ninn-Hansen siger, at Danmark meget gerne skulle være et land, man kan stole på. Over for det vil jeg sige: Det er jeg meget enig i, og jeg har ved forskellige lejligheder, hvor jeg har drøftet disse ting, sagt, at vi fak-

tisk ønsker at være et land, der siger, hvad vi gør, og gør, hvad vi siger, at vi ikke forsøger at dølge tingene. For at bruge et udtryk, jeg har anvendt, da jeg var til generalforsamling i FN og havde et møde med den amerikanske presse: vi ønsker ikke at anvende kosmetik, men vil sige tingene ligesud.

Når det er sagt, vil jeg gerne føje til, hvad jeg har fremhævet flere gange, at vi ser meget gerne, at det lykkes at fortsætte med den brede opbakning bag dansk forsvar.

Jeg vil ikke sige noget til hr. Kjærulff-Schmidt, for UNESCO har været berørt, og dagsordensforslaget tror jeg ikke der er grund til at komme med bemærkninger om.

Hr. Gert Petersen kom med en bemærkning om TNF og forholdet USA-Sovjetunionen og talte om at presse USA for at få ratificeret SALT II. I mit svar på forespørgslen i formiddags understregede jeg meget, meget stærkt, hvilken alvor regeringen tillægger spørgsmålet omkring SALT II's ratifikation. Jeg gav også udtryk for, at der nu altså er tale om en kommende præsident, der har udtalt sig positivt om SALT som sådan. Det er vel rimeligt, at Reagan får chancen for at komme på plads. Jeg har også peget på, at det trods vanskeligheder er lykkedes at få skabt kontakt imellem USA og Sovjetunionen ved de forhåndsdrøftelser, som de har haft i Genève omkring hele TNF. Ønskemålet for sådanne forhandlinger må naturligvis være, at man kommer så vidt, at der overhovedet ikke bliver tale om nogen TNF-våben – eller i hvert fald et stærkt reduceret antal.

Så er det, man spørger sig selv – og det gør hr. Gert Petersen også – ja men hvis SALT II overhovedet ikke bliver ratificeret, hvis ikke der kommer nogen mulighed for at gå videre i forhandlingerne, hvad så? Her vil jeg om min vurdering sige, at jeg tror ikke, vi kommer i den situation. Jeg tror, at man vil gøre alt for – men det vil tiden vise – at få SALT-processen i gang. Hvis ikke, er det klart, som jeg sagde, at vi må tage situationen op til vurdering, al den stund de egentlige forhandlinger omkring TNF jo er knyttet til, at man kommer i gang med SALT III. Som vi tidligere har ført frem, kunne man også forestille sig, at man gik i gang med egentlige forhandlinger og så sagde: senere hen, når de er færdiggjort, kan de gå ind i en fremtidig SALT III. Der er så mange spørgsmål, der ligger og venter på at blive besvaret.